

Krant zonder papieren in Zürich - deel 3

David Trembla gaat langs bij onze zusterkrant Papierlose Zeitung in Zwitserland, een uitgave van de Autonome Schule Zürich. Hij heeft een gesprek met Sadou Bah, de enige werknemer van de krant. Dit is het derde en laatste deel van het artikel. Deel 1 en 2 verschenen in de twee vorige nummers.

Legende of modus lengendi: verteller, mijn stem, mijn gedachte, stem van Sadou, zijn gedachte

Autonome Schule Zürich
 Verein Bildung für Alle

Money, money, Geld, Geld. De Krant Zonder Papieren wordt gefinancierd door privégiften en gratis uitgedeeld. Heeft de school geen financiering nodig? De school heeft geld nodig voor het schoolmateriaal zoals boeken voor de docenten en vooral kopieën, evenals de huur (3000 frank/maand) en de maaltijden op maandag-, woensdag- en vrijdagavond.

De algemene beginselen van de school? Naast het devies 'Onderwijs voor iedereen': vrijheid, waardigheid en vergadering***.

Hoeveel docenten? 100 vrijwilligers geven les. Daarnaast zijn 50 vrijwilligers activist. En jij, ben jij de chef? Sinds 2016 ben ik de enige werknemer, halftijds, en de rest van de tijd? ben ik vrijwilliger.

Als Teil der Bleiberechtsbewegung kämpfen wir für globale Bewegungsfreiheit für alle, eine Welt ohne Grenzen.***

Ik vind de ASZ beweging geweldig. Er is een dialoog of discussie tussen de maatschappij en de vluchtelingen en asielzoekers. Waar? De dialoog vindt plaats op school, maar ook via de krant van de mensen zonder papieren. De school staat open voor iedereen en de maaltijden bieden een goede gelegenheid voor ontmoeting en dialoog.

En de interne dialoog op school? Hoe verloopt die? Zelfbestuur, wat wil dat zeggen? De dialoog vindt plaats binnen elke werkgroep via regelmatige bijeenkomsten. Zelfbestuur wil zeggen dat wij (de leden van alle groepen) exclusief beslissen over het bestuur van de school. Elke beslissing die impact heeft op het leven van de school moet worden genomen tijdens de maandelijks algemene vergadering.

Jij, Sadou, vanwaar kom jij? Ben jij een ex- vluchteling? Wat is jouw drijfveer in ASZ? Ik kom uit Guinee en ik ben inderdaad een ex- vluchteling. Mijn drijfveer is dat ik een verandering wil teweegbrengen in de relatie tussen migranten en de rest van de bevolking, maar vooral wil ik de levensomstandigheden van de migranten verbeteren door hun de instrumenten te geven voor hun maatschappelijk en politiek leven.

ሰላማት

Appendix:

Zware twijfel achtervolgt me, de oppervlakkigheid van het artikel verbaast me, ik wil verder gaan: De asielzoekers, beste Sadou, mogen die hun kritische mening over de maatschappij of de regering durven te uiten? Er zijn natuurlijk asielzoekers die bang zijn om hun mening te geven, omdat ze denken dat dit negatieve gevolgen kan hebben voor hun aanvraag, zoals dat mogelijk is in dictatoriale regimes. Gelukkig denkt niet iedereen zo. Je moet dus de democratische 'gewoonte' hebben om te durven je mening te uiten. Je moet ook weten dat 'je ideeën uiten in het openbaar een bewijs van integratie is voor de Zwitserse autoriteiten'. Er bestaat geen repressie daarop. De school is een plaats waar je deze stand van zaken leert door de interactie met de bevolking. Naast asielzoekers die wachten op een antwoord op hun verzoek (die deze angst kunnen hebben) zijn er uitgeprocedeerde asielzoekers die soms niets te verliezen hebben en mensen zonder papieren. Die twee laatste categorieën drukken zich vrijer uit.

De groeten van mevrouw Statistiek. Hoeveel procent van de leerlingen werkt mee aan PLZ? Het is niet onze gewoonte om statistieken bij te houden! Maar er is

een klein deel dat elke keer deelneemt, gelukkig maar, want hoe zouden we dit anders allemaal kunnen coördineren? De groep PLZ informeert de klassen dat er deze mogelijkheid is om je te uiten en de mensen die iets willen zeggen, nemen eraan deel. De deelnemers kunnen schrijven in hun moedertaal, als ze dat willen. Er wordt dan gezorgd voor een vertaling.

Hoe omschrijf je de deelname van de 'leerlingen' aan de PLZ? (naast 'vrij').

De PLZ is een platform voor expressie voor iedereen. Migrant die lezen wat men over hen schrijft in andere kranten (waar ze vaak niet aan geraken) kunnen eindelijk zelf schrijven over 'hen' en over de anderen! Ze kunnen weerwerk bieden tegen de onwaarheden die vaak over hen worden verteld in rechtse kranten. Dat is dus een perfecte gelegenheid om hun mening te geven!

Is er een dienst die de artikelen verbetert? Hoe werkt dat?

Iedereen die schrijft, maakt deel uit van het redactiecollectief. De leden komen samen, lezen de artikelen en geven hun opmerkingen. Er zijn vrijwilligers die verbeteringen maken van de grammatica, niet van de inhoud.

Zijn er onder de deelnemers van PLZ liefhebbers van literatuur of politiek of...?

Ik zie geen grote liefhebbers, maar misschien heb ik niet de 'goede ogen' om de liefhebbers eruit te halen.

Hoeveel vierkante meter heeft de school? De sportruimte? ...

Wij hebben een oppervlakte van 400 m2 (klaslokalen, kantoor, café) plus een tuin van 1200 m2.

Een grote troef van de ASZ, die positief is voor Zwitserland, is de diversiteit en de jeugd. Hoe laat u die diversiteit schitteren en tot haar recht komen?

We doen niets speciaals om de jongeren tot hun recht te laten komen! Ons standpunt is dat alle mensen waarde hebben. Wanneer

je die waarden erkent, dan kunnen ze tot uiting komen. Iedereen is het erover eens dat de diversiteit uniek is voor de school. Dat is misschien wel de grootste troef waarover wij beschikken.

Wat belangrijk is voor ons, is dat we ertegen opkomen dat mensen worden gemarginaliseerd, geïsoleerd of beroofd van hun rechten. Dat is het gemeenschappelijke punt van de vrijwilligers die zich engageren voor de school.

De Franse filosoof Alai Badiou bezocht ons in het najaar van 2015 en verklaarde, ik citeer: "De autonome school is een utopie die werkelijkheid is geworden."

Van welke origine zijn de leerlingen? Ik wil graag cijfers geven, want het artikel is zeer vaag en onnauwkeurig op kwantitatief vlak. En als die statistieken niet gepubliceerd mogen worden, dan wil ik dat op zijn minst zeggen.

Wij houden niet van statistieken, zoals ik je al eerder heb gezegd, en we hebben ook nooit statistieken gemaakt. Dat zet aan tot het onderscheiden en stigmatiseren van mensen! Naast de drie grote groepen die ik heb genoemd, zijn er mensen uit de 'hele wereld' in de school.

De wereld is enorm... klein!

Daniel woont in Brussel en bovendien werkt hij voor DoucheFLUX en bovendien maakt hij vandaag de broodjes voor het team van het magazine en daarnaast pakt hij de Papierlose Zeitung, bekijkt die even en verheldert uiteindelijk het raadsel in het Engels: "Drie jaar geleden was ik lid van de Autonome School van Zurich. Ik nam er deel aan enkele werkgroepen. Kijk, dit is mijn Zwitserse rijbewijs!"

Sadou, ken je hem nog? Groeten van Daniel

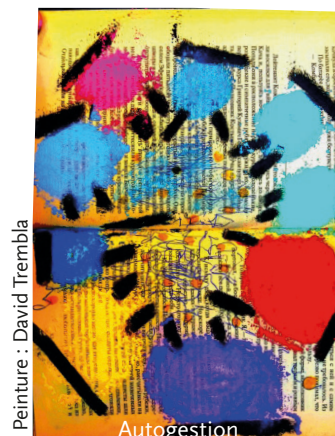
Ja, Daniel. Doe hem mijn hartelijke

groeten. Heel fijn!!!

David Trembla, juni-juli 2017, Zürich

***citaten uit de principes van de ASZ: bildung-fuer-alle.ch/unsere-grundsätze

Lees het volledige artikel op www.doucheflux.be

Peinture : David Trembla

Autogestion

Hommage à Joëlle Dekeyzer

Joëlle était bénévole à DoucheFLUX depuis décembre 2016 et coordinatrice de l'émission « La voix de la rue » diffusée sur Radio Panik (105,4 FM). Cette émission occupe les ondes une fois par mois autour d'une problématique liée à la grande précarité.

Souvent, il arrive que l'on n'exprime pas aux personnes qui nous sont chères l'affection qu'on leur porte. Cela par pudeur ou par négligence....

Aujourd'hui, j'écris ici toutes ces belles choses qui décrivent ce que Joëlle représentait. Une femme dévouée et sensible... Une amie sincère et si drôle, qui aimait prendre soin des autres et savait donner de sa personne grâce à son esprit empathique et à sa générosité sans mesure...

Une femme qui laissera derrière elle la trace de son dévouement aux personnes dans le besoin, sans oublier ses amis et sa famille pour qui elle a toujours fait en sorte qu'ils soient positifs, dans ce monde où tant de choses pouvaient leur briser le moral. Merci à toi Joëlle d'avoir été une oreille si attentive, une main si généreuse...

Certes, tu nous manqueras, mais le souvenir de toi restera à jamais gravé dans nos mémoires et dans nos cœurs....

Yasmine Sabi

Peintre de rue – BERLIN

Photos : David Trembla

Il ne parle pas français ni anglais, ni même allemand. Je lui propose une interview par l'intermédiaire d'un interprète polyglotte tombé du ciel. Il ne répond pas. Il est russe ? Qui sait ? Il continue à peindre pendant que je parle avec le polyglotte tombé du ciel, qui m'apprend comment un vécu intime avec la mafia-sans-frontières de la drogue est une excellente université de la vie, pas seulement pour devenir polyglotte.

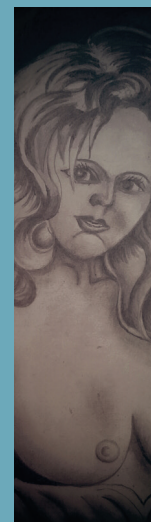
Avant que je ne parte, j'ai fait cette photo (le polyglotte préfère l'anonymat) à publier dans DoucheFLUX Magazine, Le Soir, De Standard, etc. Clic, la photo est faite. Finalement il sourit, mais toujours pas de mots.

Il m'offre un portrait au crayon : une belle femme, poitrine nue. Entièrement pour moi, de

collègue à collègue, en cadeau.

Il ne veut pas de promesses en retour.

J'organiserai une expo pour toi à Bruxelles. Les gens vont t'aborder dans la rue : « Tu es le peintre de rue à Berlin, de nom inconnu, tu aimes les femmes aux gros seins, au crayon. » Alors les femmes d'âge « copieux » lèvent leurs blouses pour te montrer leur poitrine, sans aucun mot, sans promesses, de collègue à collègue, en cadeau.

David Trembla